

Τώρα που χωνέψαμε και την τελευταία μπουκιά από τα λουκούλεια φαγοπότια στη διάρκεια της εορταστικής περιόδου, ας δούμε τί μπορούμε να περιμένουμε από τον καινούργιο χρόνο που ήδη είναι έξι ημερών. Φυσικά δεν πρόκειται για καινούργιο χρόνο, αλλά για συνέχεια του προηγούμενου και δεν είναι καθόλου “βρέφος” σε ηλικία 2011 χρονών. Πάντα είχα την απορία γιατί γιορτάζουμε την Πρωτοχρονιά μια εβδομάδα μετά τη Γέννηση του Χριστού και όχι μαζί με τα Χριστούγεννα, αφού είναι σαν να γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας μια εβδομάδα μετά την επέτειο τής γέννησής μας. Αλλά ας αφήσουμε τις λεπτομέρειες και ας μπούμε στην ουσία.

Μακάρι να μπορούσαμε κάθε Πρωτοχρονιά να σβήναμε μ’ ένα σφουγγάρι τον προηγούμενο χρόνο με τα προβλήματά του, τους πολέμους, τις επιδημίες, τους σεισμούς, τις πλημμύρες, τις οικονομικές κρίσεις κλπ. για να ξαναρχίζουμε από την αρχή στην 1η Ιανουαρίου με την πείρα που αποκτήσαμε για ν’ αποφύγουμε τα ίδια σφάλματα. Αλλά αφού το 2011 είναι συνέχεια του 2010 σημαίνει ότι συνεχίζονται τα προβλήματα. Στην Αυστραλία υποβόσκει μια πιθανή πολιτική κρίση στην Καμπέρα αν η κυβέρνηση μειοψηφίας Γκίλαρντ χάσει έστω έναν βουλευτή με συνέπεια τις εθνικές εκλογές, ενώ δεν πρόκειται να εξαφανιστούν νυχθημερόν τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πολιτειακή κυβέρνηση στη ΝΝΟ και την εκλογική ήττα της τον Μάρτιο.

Ούτε πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι θα συνεχιστεί απρόσκοπτα η οικονομική ανάπτυξη σ’

«Κι αν σου μιλώ με παραμύθια και παραβολές / είναι γιατί τ’ ακούς γλυκότερα».- Γιώργος Σεφέρης

Κόσμος και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Τί μάς φέρνει ο νέος χρόνος

αυτή τη χώρα, γιατί οι τοκογλύφοι ήδη μάς απειλούν με οδυνηρές συνέπειες επειδή οι τράπεζες τής Αυστραλίας έχουν δανειστεί 350 δις δολάρια στο εξωτερικό. Αν οι τοκογλύφοι έχουν στόχο τους να προκαλέσουν οικονομική κρίση στην Αυστραλία όπως τής Ελλάδας, θα το κάνουν αδιάσταχα.

Επειδή μήκαμε σε καινούργιο χρόνο, ούτε η Ελλάδα θ’ απαλλαχθεί από το άγχος τού τεράστιου χρέους της, ή μήπως πρόκειται ν’ αλλάξει ο Πάγκαλος, ο αδρόμισθος και αβροδίαιτος κοπρίτης πολιτικός;

Επιτρέψτε μου να πιστεύω ότι τίποτε δεν πρόκειται ν’ αλλάξει στον κόσμο το 2011. Ούτε η επίγης ειρήνη θα επικρατήσει, ούτε η οικονομική κατάσταση θ’ αλλάξει, ούτε θα δούν άσπρη μέρα οι φτωχοί γιατί αυτοί που έχουν το καρπούζι και το μαχαίρι θα συνεχίσουν τις επιθέσεις τους μέχρι να υποκύψουμε στις ανώμαλες

ορέξεις τους.

Το Αφγανιστάν θα παραμείνει πυορροούσα πληγή, οι πρόσφυγες θα συνεχίσουν να ψάχνουν για άσυλο όπου μπορούν να φτάσουν, οι φανατισμένοι ευαγγελιστές και οι ισλαμιστές θα συνεχίσουν τα απεχθή κηρύγματα μίσους, η σύνταξη στα 65 θα είναι σύντομα όνειρο απατηλό και οι εργαζόμενοι στο μέλλον θα εργάζονται μέχρι να πεθάνουν, ενώ στο μεταξύ θα έχουν χάσει άλλα κεκτημένα όπως το 40ωρο, τις ετήσιες διακοπές, την πληρωμή για επιπλέον ώρες εργασίας, ίσως και την αναρρωτική άδεια.

Όμως οι πραιτωριανοί τής νέας τάξης πραγμάτων θα περνούν καλά στα μέγαρά τους και τα παλάτια τής Ευρώπης, στη Σαουδική Αραβία, τα άλλα βασίλεια και εμιράτα στη Μέση Ανατολή, το Σουλτάνο τού Μπρουνέι και τους άλλους κηφήνες σε όλο τον κόσμο που δεν ξέρουν τι θα πει μεροκάματο.

Αν υπάρχει ελπίδα για αισιοδοξία είναι στην παροικία μας με την προοπτική η Αρχιεπισκοπή και η Κοινότητα να εξομαλύνουν τις σχέσεις τους για να μιλάμε επιτέλους με μια φωνή και να διεκδικούμε με απαιτήσεις αυτά που δικαιούμεθα. Αν συνεργαστούν η Αρχιεπισκοπή και η Κοινότητα θα πρέπει να περιμένουμε μεγάλα πράγματα από τη δράση των φορέων τής Εκκλησίας και της Κοινότητας χωρίς αντιπαλότητα. Γιατί από τους φορείς αυτούς μπορούμε να ελπίζουμε κυρίως για το μέλλον μας σαν παροικία.

Όσον αφορά σε προσωπικό επίπεδο τα πράγματα είναι διαφορετικά επειδή μόνο εμείς μπορούμε να φτιάξουμε τη ζωή που θέλουμε. Ας προσπαθήσουμε να χαιρόμαστε κάθε στιγμή τής ημέρας γιατί δεν μπορούμε ν αντικαταστήσουμε το χρόνο που φεύγει και κάθε λεπτό είναι πολύτιμο. Εφόσον είμαστε υγιείς, να είμαστε ικανοποιημένοι με αυτά που έχουμε, να χαιρόμεθα τις επιτυχίες των παιδιών και εγγονιών μας και να απολαμβάνουμε τη συντροφιά καλών μας φίλων, χωρίς να ξεχνούμε τους λιγότερο τυχερούς από εμάς, τους άρρωστους στα νοσοκομεία, τους ένοικους στα γηροκομεία και αυτούς που ζούν μόνοι στα σπίτια τους. Ας διαθέσουμε έστω και μια ώρα την ημέρα ή την εβδομάδα για το συνάνθρωπό μας, τον αδελφό μας στην απεραντωνή τού σύμπαντος.

Ας έχουμε όλοι μια καλή χρονιά, με την ομόνοια στη παροικία και τη λύση των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας.

* Καντηναλάφτες

Όταν εμείς παροισιάζουμε το μεγάλο έργο τής Αρχιεπισκοπής και των φορέων της, οι εχθροί μας και εχθροί τής Αρχιεπισκοπής που αγνοούσαν αυτό το έργο, “εξαπτέρυγα” μας ανέβαζαν και “παπαδοπαίδια” μάς κατέβαζαν. Ξαφνικά μιλούν για την “επίσημη Εκκλησία ‘μας’(!)”, την ίδια Εκκλησία που καταδίωκων επί δεκαετίες και γελάει κάθε πικραμένος με τη κατάντια τους. Τουλάχιστον, ας βρουν το τσαγανό να ζητήσουν συγγνώμη για τα ψέματα που έγραφαν εναντίον τής Αρχιεπισκοπής και τις αλήθειες που έκρυβαν για το έργο της, πριν αρχίσουν το λιβάνισμα επειδή βλέπουν μπρος γκρεμό και πίσω ρέμα...

* Ιανουάριος

Ο Ιανουάριος, ή Γενάρης, ή Καλαντάρης, ή Καλαντάρς (Ποντιακά), είναι ο πρώτος μήνας του έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο και έχει 31 ημέρες. Στον Ιανουάριο ο λαός μας έχει δώσει διάφορες ονομασίες, όπως το Γενάρης επειδή τότε γεννούν τα γιδοπρόβατα, και Μεσοχειμώνας επειδή είναι ο μεσαίος από τους μήνες του χειμώνα, όπως δηλώνει και η παροιμία «ως τα’ Αϊ-Γιαννιού, τρυγόνα, είναι η φούρια του χειμώνα». Είναι επίσης και ο μήνας με το λαμπρότερο φεγγάρι: «Του Γενάρη το φεγγάρι παρά ώρα μέρα μοιάζει». Ονομάζεται και Γατόμηνας επειδή στη διάρκειά του ζευγαρώνουν οι γάτες, και Μεγάλος μήνας ή Τρανός μήνας ή Μεγαλομήνας γιατί είναι ο πρώτος μήνας του έτους και σε αντιδιαστολή με τον Φεβρουάριο, που είναι «κουτσός» (Κουτσοφλέβαρος). Οι αλκωνίδες ημέρες τού έχουν δώσει και την ονομα-

σία «γελαστός», αλλά είναι επίσης γνωστός και ως «κλαδευτής»: «Γενάρη μήνα κλάδευε, φεγγάρι μη γυρεύεις». Άλλες ονομασίες: Γενολογήτης (επειδή αυτόν τον μήνα γεννοβολούν τα κοπάδια), Κρουαρίτης γιατί είναι ο πιο «κρουουλιάρης».

Ο Ιανουάριος πήρε το όνομά του από τον Ιανό, θεό κάθε αρχής στη ρωμαϊκή μυθολογία. Όπως αναφέρει σχετικά και ο Ηλίας Αναγνωστάκης:

“...ο Ιανός ήταν θεός δίμορφος, που παριστάνεται πότε με κλειδιά ή με τριακόσιες ψήφους στο δεξί του χέρι και εξήντα πέντε στο αριστερό, όσες οι μέρες του ενιαυτού. Εκκαλείτο δε και «Αιωνάριος» αντί Ιανουάριος, επειδή τον θεωρούσαν του αιώνος πατέρα. Είχαν μάλιστα οριστεί δώδεκα πρυτάνεις να τον υμνούν και υπήρχε δωδεκάβωμον στο ναό του, όσοι και οι μήνες του έτους.”

Ο Ιανουάριος είναι επίσης γνωστός και ως καλαντάρης από τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς και τα δώρα των Καλενδών του Ιανουαρίου. Τα δώρα αυτά είναι το σημερινό «δώρο των Χριστουγέννων», ο 13ος μισθός, ο οποίος στη Βυζαντινή εποχή ήταν πράγματι δώρο κι όχι μισθός. Όπως αναφέρει ο Σπύρος Τραϊανός τα δώρα αυτά είχαν την εξής προέλευση:

“Με την αρχή του χρόνου άρχιζε η θητεία των υπάτων, οι οποίοι σε σχετική πομπή στους δρόμους σκορπούσαν νομίσματα, που αρχικώς ήσαν χρυσά, αλλά αργότερα, επί Ιουστινιανού, περιορίστηκαν σε αργυρά. Μικρά νομίσματα συνέλεξαν όμως και τα παιδιά, που περιέρχονταν τα σπίτια συγγενών και φίλων για να ευχηθούν. Έτσι γεννήθηκαν τα «Κάλαντα», που φθάνουν μέχρι τις μέρες μας, αλλά αφετηρία τους υπήρξαν οι Κα-

λένδες του Ιανουαρίου, άσχετα αν σταδιακά επεκτάθηκαν από τα παιδιά σε όλες τις εορταστικές ημέρες του Δωδεκαήμερου.”

* Καλόο!

Ένας τύπος σταματάει ένα ταξί, μπαίνει βιαστικά μέσα και λέει στον ταξιτζή:

- Μεγάλε, γρήγορα στην οδό τάδε, νούμερο ταδε. Μόλις με πήραν τηλέφωνο και μου είπαν ότι η γυναίκα μου με απατάει με κάποιον άλλο.

Πράγματι, ο ταξιτζής πατάει γκάζι και σε λίγο φθάνουν στο σπίτι του, οπότε ο τύπος λέει στον ταξιτζή:

- Ρε μεγάλε, δεν ανεβαίνεις κι εσύ μαζί μου να σ’ έχω για μάρτυρα;

Και ανεβαίνουν και οι δυο στο διαμέρισμα του τύπου, που ανοίγει την πόρτα, πηγαίνει στο υπνοδωμάτιο και πραγματικά κάτω από τα σεντόνια είναι η γυναίκα του με κάποιον άντρα. Τραβάει τα σεντόνια και φωνάζει:

- Εσύ ποιος είσαι, ρε;

- ΕΓΩ ποιος είμαι; Εγώ είμαι αυτός που πριν από λίγες μέρες έδωσα στη γυναίκα σου 3.000 ευρώ για να εξοφλήσεις το δάνειο του αυτοκινήτου σου. Εγώ είμαι αυτός που κάθε μήνα δίνει στην γυναίκα σου 700 ευρώ για το νοίκι. Εγώ είμαι αυτός που κάθε βδομάδα δίνω λεφτά στην γυναίκα σου για το supermarket και τη λαϊκή. Εγώ είμαι αυτός που κάθε βδομάδα δίνω λεφτά στην γυναίκα σου για τα φροντιστήρια των παιδιών σου!

Οπότε ο ταξιτζής πλησιάζει τον απατημένο σύζυγο και του λέει ψιθυριστά:

- Ρε αφεντικό, δεν τον σκεπάζουμε τον άνθρωπο, μη μας κρυώσει!...